

SFS 2003:321

Utkom från trycket
den 16 juni 2003

Förordning om ändring i förordningen (1997:1275) om anställningsstöd;

utfärdad den 5 juni 2003.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (1997:1275) om anställningsstöd

dels att 5 a, 18 och 20 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas två nya paragrafer, 5 b och 20 a §§, av följande lydelse.

5 a § En person som är minst 57 år får anvisas en anställning med särskilt anställningsstöd om han eller hon

1. sedan 24 månader antingen har varit arbetslös eller har tagit del av ett arbetsmarknadspolitiskt program och omedelbart före anvisningen under samma tid varit anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen, och

2. tagit del av aktivitetsgarantin enligt förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program under minst tre månader.

En person som inte fyllt 57 år får anvisas en anställning med särskilt anställningsstöd om han eller hon

1. sedan 24 månader antingen har varit arbetslös eller har tagit del av ett arbetsmarknadspolitiskt program och omedelbart före anvisningen under samma tid varit anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen, och

2. tagit del av aktivitetsgarantin under en sammanhängande period av minst 18 månader.

5 b § När en anställning med särskilt anställningsstöd har upphört får en ny anvisning till en sådan anställning göras för den som efter anställningens upphörande deltagit i organiserade jobbsökaraktiviteter hos arbetsförmedlingen utan att ha fått arbete. En anvisning till en anställning hos en arbetsgivare hos vilken den enskilde tidigare varit anställd med särskilt anställningsstöd får dock göras tidigast sex månader efter att den tidigare anställningen upphört och under förutsättning att andra insatser inom ramen för aktivitetsgarantin inte bedöms tillräckliga.

En ny anvisning får, utan att villkoren i första stycket är uppfyllda, göras för den som

– är minst 61 år och

¹ Jfr prop. 2002/03:44, bet. 2002/03:AU8, rskr. 2002/03:200.

– inte bedöms kunna få ett reguljärt arbete eller en anställning med anställningsstöd hos en annan arbetsgivare.

18 § Allmänt anställningsstöd lämnas med 50 procent av lönekostnaden, dock högst 350 kronor per dag.

Förstärkt anställningsstöd enligt 5 § 1 och 3 lämnas under sex månader med 75 procent av lönekostnaden, dock högst 525 kronor per dag, samt under följande arton månader med 25 procent av lönekostnaden, dock högst 175 kronor per dag.

Förstärkt anställningsstöd enligt 5 § 2 lämnas under tolv månader med 75 procent av lönekostnaden, dock högst 525 kronor per dag, samt under följande tolv månader med 50 procent av lönekostnaden, dock högst 350 kronor per dag.

Särskilt anställningsstöd lämnas med 85 procent av lönekostnaden, dock högst 750 kronor per dag.

20 § Anställningsstöd lämnas med ett bestämt belopp per arbetsdag, dock endast för dagar som ingår i den normala veckoarbetstiden hos arbetsgivaren och för vilka arbetsgivaren betalar lön eller sjuklön. Vid deltidarbete skall stödet minskas i förhållande till arbetstiden.

När stödet beslutas skall dess storlek i kronor per dag fastställas för hela stödperioden.

20 a § Ekonomiskt stöd för merkostnader som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd får lämnas till arbetsgivaren med belopp som bestäms vid anvisningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

På regeringens vägnar

HANS KARLSSON

Cathrine Lilja Hansson
(Näringsdepartementet)